

2021.03.23. Bibliaóra

Áldás, békesség!

Ének: 459:1-4: „Az Isten bárányára letésem bűnöm én...”

Előima: Kegyelmes Istenünk!

„Tekintetünket az égre emelve” jövünk ma Eléd és kérünk, tekints ránk, könyörülj rajtunk, kegyelmezz nekünk, akik készek vagyunk megvallani Előtted a mi erőtlenségeinket, gyengeségeinket és hiányosságainkat.

Istenünk Te látod mindnyájunk életkörülményeit. Kérünk Krisztusért Te légy gazdája ennek a háznak, ahol most Igéd olvasására készülünk. Te légy láthatatlan résztvevője minden együttlétnek családtagjainkkal. Kérünk Te légy csendes hallgatója minden beszélgetésnek, hogy ne csak a körülöttünk lévő levegő legyen megszűrve, hanem az ajkunkat elhagyó szavak is tükrözzék, hogy mivel van csordultig a szívünk, amit most, mint kemény földet kezedbe helyezünk. Kérünk, áss le mélyre, készítsd elő azt a talajt, ami képes befogadni és megérteni Igédet.

Könyörgünk mindazokért, akik úgy érzik, hogy kiszáradt, megrepedezett és terméketlen szívüknek a talaja. Imádkozunk azokért, akiknek szíve megkeményedve, t fájdalommal és gyásszal van tele. Urunk könyörgünk azokért a családokért, akik a napokban utolsó útjára kísérik szerettüket.

Kérünk, Szentlelked által légy jelen gyülekezetünkben, hogy lélekben épülve, egymást támogatva imádságban hadd tudjunk könyörögni az iskolás gyerekekért, a szülőkért, a tanárokért, az egészségügyi dolgozókért, a betegekért, a munkahelyeket látogatókért, de mindazokért is, akik elveszítették munkájukat és a lelkészekért. Krisztusért kérünk, könyörülj rajtunk! Ámen

Ószövetségi ígérés: 4 Mózes 9, 1-14

„¹Azután így beszélt az ÚR Mózeshez a Sínai-pusztában, a második év első hónapjában azután, hogy kijöttek Egyiptomból: ²Készítsék el Izráel fiai a páskát a megszabott időben. ³Ennek a hónapnak a tizennegyedik napján, estefelé készítsék el a megszabott időben. Egészen a rávonatköző rendelkezések és végzések szerint készítsétek el. ⁴Megmondta tehát Mózes Izráel fiainak, hogyan készítsék el a páskát. ⁵Elkészítették a páskát az első hónap tizennegyedik napján, estefelé a Sínai-pusztában. Pontosan úgy jártak el Izráel fiai, ahogyan megparancsolta az ÚR Mózesnek. ⁶Néhány férfi azonban tisztátalan volt emberi holttest miatt, és így nem készíthették el a páskát azon a napon. Ezért Mózes és Áron elé járultak azon a napon ⁷ezek a férfiak, és ezt mondták: Mi emberi holttest miatt tisztátalanok vagyunk. Miért rövidüljünk meg azzal, hogy nem mutathatunk be áldozatot az ÚRnak a megszabott időben Izráel fiaival

együtt? ⁸Mózes ezt felelte nekik: Várjatok, míg meghallom, mit parancsol rólatok az ÚR. ⁹Az ÚR így beszélt Mózeshez: ¹⁰Mondd meg Izráel fiainak, hogy ha valaki holttest miatt tisztátalanná válik, vagy messze úton van közületek, vagy utódaitok közül, az is készítsen páskát az ÚRnak. ¹¹A második hónap tizennegyedik napján estefelé készítsék el ezek, és kovásztalan kenyérral meg keserű füvekkel egyék meg. ¹²Ne hagyjanak belőle reggelre, és a csontját se törjék el. Pontosan úgy járjanak el, ahogy a páskára vonatkozó rendelkezés szól. ¹³De ha valaki tiszta, és úton sincs, mégis elmulasztja a páska elkészítését, azt az embert ki kell irtani népe közül, mert nem mutatott be áldozatot az ÚRnak a megszabott időben. Az ilyen embernek bűnhődnie kell. ¹⁴Ha jövevény tartózkodik köztetek, és elkészíti az ÚR páskáját, ő is a páskára vonatkozó rendelkezés és végzés szerint járjon el. Ugyanaz a rendelkezés vonatkozzék országotokban a jövevényre is, meg a bennszülöttre is.”

Szeretett Testvéreim!

Izráel népének egyik legnagyobb ünnepe volt a páska. A 10. csapás előtt lett elrendelve. Jelentőségéről Mózes 2. könyvében olvashatunk a 12. részben. A páskabarány elrendelése a következő mondattal ér véget: „¹⁴Tartsátok emlékezetben ezt a napot, és ünnepeljétek meg az ÚRnak nemzedékről nemzedékre. Örök rendelkezés ez, hogy megünnepeljétek!”(2Móz12,14)

A megváltásnak ezzel az ünnepével 3 helyen találkozhatunk. 1, Egyiptomban (2Mózes 12), a pusztában (4Móz9) és Kánaánban (Józsúé 5).

A páskabarány vére volt a jel, ami után Isten kihozta az Ő népét az egyiptomi sötétségből és rabszolgaságból. A Bárány vére védelmet adott.

Az első évforduló a Sínai pusztában érte a választott népet. A Sínai-hegy tövében tartották meg az első emlékűnnepet. Az Úr beszélt Mózeshez. Mózes szólt a néphez. A nép pedig engedelmeskedett az Úrnak. De volt néhány tisztátalan férfi, akik emberi holttest miatt nem tudták, hogy mit tegyenek, ezért Mózes és Áron elé járultak. Ez a néhány férfi megvallotta tisztátalanságát, s közben a rendelkezéseket továbbító Mózes előtt keresték a lehetőséget az áldozat bemutatására. Áldott állapot azt látni, hogy Mózes nem döntött a saját véleménye alapján. Hite vezette abban, amit tett. Mint, ahogy erről a Zsidókhöz írott levél is ír: „²⁸Hit által rendelte el a páskát és a vérrel való meghintést, hogy a pusztító ne érintse elsőszülötteiket.” (Zsid11,28) Türelemre intette a tisztátalan férfiakat és várta, hogy mit parancsol az Úr. Mózes igazi bölcsessége ebből fakad, hogy ő maga is tudott várni az Úr szavára és utasítására. Nem bízta el magát attól, hogy eddig mennyi mindennel megbízta az Úr és teljesítette. Ezeknek a férfiaknak a kérése a már mögötte lévő eseményekhez képest szinte semmi, mégsem veszi át a döntést és nem utasít senkit anélkül, hogy ne kérdeznék és hallanák meg az Úr hangját. S megérte várni. Mert van még lehetőség. Tart a kegyelmi idő annak, aki kész emlékezni, ünnepelni, szabadításért hálát adni. Sem halál, sem

távolság nem szakíthatja el Isten népét Gondviselőjétől. Míg a páska megtartása kötelező volt, addig azon rituális tisztaságban volt szabad részt venni. Ha valaki önhibáján kívül nem tudta megtartani az ünnepet egy másik alkalommal is megemlékezhetett a családjával mindarról, amit az Úr tett értük. Nem feltétlenül az időpont van a hangsúly, hanem azon, hogy meg legyen tartva.

De aki előtt nincs akadály-*tiszta*, és *úton sincs* és elmulasztja bemutatni az áldozatot az Úrnak-arra súlyos ítélet várt. „*Azt az embert ki kell irtani népe közül.*” Ha egy izraelita szándékosan mellőzte a páskát az azt is jelentette, hogy Isten szabadításával, megváltásával és áldásaival ment szembe. Ezért a súlyos ítélet.

Kedves Testvéreim! Ha úgy érezzük, hogy bármi is megakadályoz abban, hogy az Úr elé járuljunk, valljuk meg gyengeségeinket, hiányosságainkat és életkörülményeinket. Higgyünk abban, hogy kegyelmes és hosszútűró Atyánk van, aki kész a megbocsátásra. A böjti időszak utolsó napjaiban álljunk az Úr elé és mondjuk ki, valljuk meg konkrétan tisztátalanságunkat, hogy Ő mosson tisztára Jézus vére által. Ámen

Ének: 294:1: „Jézus vigasságom...”

Újszövetségi ígerész: János evangéliuma 17, 1-5

„¹Miután ezeket mondta Jézus, tekintetét az égre emelve így szólt: „Atyám, eljött az óra: dicsőítsd meg a te Fiadat, hogy a Fiú is megdicsőítsen téged, ²mivel hatalmat adtál neki minden halandó felett, hogy mindazoknak, akiket neki adtál, örök életet adjon. ³Az pedig az örök élet, hogy ismernek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust. ⁴Én megdicsőítettelek téged a földön azzal, hogy elvégeztem azt a munkát, amelyet rám bízál, hogy elvégezzem: ⁵és most te dicsőíts meg, Atyám, önmagadnál azzal a dicsőséggel, amely már akkor az enyém volt tenálad, mielőtt még a világ lett.”

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

János evangéliumának 17. része a „Jézus főpapi imádsága”- feliratot kapta, annak ellenére, hogy a főpap fogalom nincs is benne. János evangéliumában nem olvasunk Jézus főpapi tisztjéről. Hamarabb nevezhetnénk búcsúimádságnak ezt a szakaszt, hiszen látni fogjuk, hogy felgyorsulnak az események és nem sokkal vagyunk Jézus keresztre feszítése előtt. Itt a szentek szentjébe lépünk be, miközben egy olyan imádságot olvashatunk majd, amit van, aki az újszövetségi imádságok gyöngyszemének is nevezett. Jézus önmagáért imádkozik, miközben a múltra tekint vissza.

1.v.

„*Miután ezeket mondta...*” Jézus az imádság meghallgatását ígéri a tanítványoknak. Megígéri, hogy elég csak az Ő nevében kérni és az Atya meghallgatja az imákat. A búcsúbeszédében buzdítja a tanítványokat, hogy merjenek imádkozni, miközben Ő maga is búcsúimájára készült.

„*tekintetét az égre emelve*”- Több esetben olvashattuk már ezt, hogy Jézus mielőtt imádkozott tekintetét az égre emelte. Megfigyelve saját imádságainkat: összekulcsolt kéz, állva vagy ülve, fej lehajtva- Ő felemeli. Abba az irányba néz, ahonnan érkezik az áldás, a segítség és a meghallgatás. Magának az Isten Fiának is szüksége volt arra, hogy az Atya előtt megálljon és készüljön mindarra, ami még Rá vár.

„*Atyám*”- már a megszólítás kifejezi azt a bensőséges kapcsolatot, ami az Atya és Jézus között van. Eljött az a bizonyos *óra*-ami már az Ő ideje. Az idő, amiről eddig úgy beszélt, hogy még nem jött el az én időm- most itt van. Az Ő konkrét ideje pedig a mi örök létünknek a meghatározója. Az Ő időben véghez vitt tette határozza meg mindnyájunk örök idejét, minden napot a világ végezetéig, sőt azon is túl. Eljött Jézus kereszthalálának az ideje, ami Jézus szerint megdicsőítésének az ideje. Ő teljesítette mindazt, amivel az Atya megbízta. Üdvtörténetének nyilvános földi ideje lezárul, majd elkezdődik a kereszten át történő felmagasztalás ideje.

2. v.

Jézus tette pedig minden halandóra kiterjed. Isten szereti ezt a világot s a testté lételtől kezdve a kereszthalál minden ezért a világot ért történt, mert Ő kivétel nélkül minden halandóért meghalt. Az engesztelő áldozat a bűneinkért már bemutatott-egyszer és tökéletesen, s ez számunkra azt az üzenetet hordozza, hogy van örök életünk.

3.v.

Az örök élet már akkor elkezdődik, amikor a Lélek ereje megismerteti az emberrel a láthatatlan Istent. Egy új fejezet kezdődik el ilyenkor az ember életében. Mintha újra megszületne, és már nem a mulandó dolgok határozzák meg a napjait, hanem az, hogy Jézus Krisztust tartja egyetlen alapnak. Az Ő tetteiből táplálkozva fogadja és éli meg az öt erő eseményeket, valamint egy mindenek fölötti hatalom létét felismerve hitét az táplálja, amit az Atya Jézusban megígért.

4.v.

Jézus elvégezte az Atya által rábízott munkát.

Jn4,34: „*Jézus ezt mondta nekik: „Az én eledelem az, hogy teljesítsem annak akaratát, aki elküldött engem, és bevégezzem az ő munkáját.”*”

Jn5,36: „Nekem azonban Jánosénál nagyobb bizonyágtételelem van. Mert a feladatok, amelyeket az Atya rám bízott, hogy teljesítsem azokat, tehát azok a cselekedetek, amelyeket elvégzek: maguk tesznek bizonyágot arról, hogy engem az Atya küldött el.”

Íme, minden kész. – Úrvacsoravétel alkalmával ez a meghívás nem arra utal, hogy a kenyér és a bor elhelyeztetett az Úr asztalán, hanem Jézus tetteire mutat ez is. Ő elvégezte azt a munkát, ami Rá lett bízva.

KÉSZ. K-Krisztus és É-én SZ-szeretközösségben élhetünk.

5.v.

Jézus igazi dicsősége szenvedésvállalásával és szenvedésével történik. Önmagáért imádkozik, hogy az Atya szenvedéseiben is dicsőítse meg világ léte előtti dicsőségével. János evangéliuma 13, 31-ben olvastuk azt, hogy „*Most dicsőült meg az Emberfia*”-ez azután hangzott el, amikor Júdás elindult Jézus kiszolgáltatására.

Fil 2,6-11: „⁶mert ő Isten formájában lévén nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel, ⁷hanem megüresítette önmagát, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlóvá lett, és magatartásában is embernek bizonyult; ⁸megalázta magát, és engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig. ⁹Ezért fel is magasztalta őt Isten mindenek fölé, és azt a nevet adományozta neki, amely minden névnél nagyobb, ¹⁰hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké és földalattiaké; ¹¹és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.”

Zsid 1,3: „*Ő Isten dicsőségének a kisugárzása és lényének képmása, aki hatalmas szavával hordozza a mindenséget, aki miután minket bűneinktől megtisztított, a mennyei Felség jobbjára ült.*”

Utóima:

Imádkozzunk a következő ifjúsági ének soraival:

Látom az élő Jézust, tűzfelhőben visszatér
Hódol majd a mindenség
Látom örök kegyelmét, elfedezni vétkeink
Meváltottak éneklük

Hozsanna, Hozsanna, Hozsanna fent a mennyben
Hozsanna, Hozsanna, Hozsanna fent a mennyben

Látok egy nemzedéket, kik tudják mi az elhívás
Egy szent népet, mely hitben jár

Egy nép, mely minden harcát térden állva vívja meg
Ébredést kér, és győztes lesz

Teremts bennem új szívet, (hadd) lássam amit Te nyisd meg szemeimet
Hadd szeressek úgy mint Te szeretted
Fájjon az, mi Neked fáj, hogy elvégezzem azt, amire elhívtál
Hogy készen álljak végül majd előtted. Ámen

Úri ima: Mi Atyánk...

Áldás: „Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem.
²Az én Atyám házában sok hajlék van;”

Ének: 294:2.3: „Jézus, Menedékem!”